

בעזרת השם יתברך



ספר  
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די  
זכיה צו הערן פונעם ראש ישיבה שליט"א,  
שבת קודש פרשת וישלח, שנת תשפ"ב  
לפרט קטן, אין וויליאמסבורג יע"א, ביי  
סעודה שלישית.

ארויסגעגעבן דורך  
"קרן הדפסה היכל הקודש"



## היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

**בארא פארק**

**1011 41 Street**  
Brooklyn NY 11219  
**718.384.1652**

היכל הקודש

**קרית יואל**

**8 Premishlan Way.**  
Monroe NY 10950  
**845.243.0563**

היכל הקודש

**מאנסי**

**32 Dolson Road**  
Monsey NY 10952  
**347.733.7551**

היכל הקודש

**וויליאמסבורג**

**27 Skillman Street**  
Brooklyn NY 11205  
**718.384.1652**

היכל הקודש

**קרית יואל**

**8 Hayes Ct.**  
Monroe NY 10950  
**845.467.5299**

היכל הקודש

**בלומינגראוו**

**24 Merriewold LN S**  
Monroe NY 10950  
**845.238.0804**

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א

רופט:

**קול ברסלב**

**212.444.9191**

**חיזוק פאר די אידישע שטוב**

**212.444.9169**

ג'דפס ע"י

**קרן הדפסה**  
**היכל הקודש**

181 Huschke Rd.  
Liberty, NY 12747

**718.387.2691**

[www.BreslevCenter.com](http://www.BreslevCenter.com)

שבת קודש פרשת וישלח, שנת תשפ"ב לפרט קטן, איז דער  
ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. ביי סעודה  
שלישית האט דער ראש ישיבה שליט"א פאדגעלערנט ספר  
הקדוש שיחות הר"ן סימן נג.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן:

דער הייליגער רבי זאגט: "מי שיש לו אמונה - חזיו חיים", ווער  
עס האט אמונה - דער לעבט א גוט לעבן, זיין לעבן איז א לעבן, "והוא  
מבלה ימי חזיו בטוב תמיד", און ער פארברענגט זיינע טעג און יארן נאר  
מיט גוטס, "פי כשהולך לו פראוי ויש לו טוב, בודאי טוב לו", ווייל ווען  
עס גייט אים אלעס אזוי ווי עס דארף צו זיין, אזוי ווי ער וויל, איז דאך  
גוט, "ואפלו כשאינו כף, דהינו שאין מתנהג לו כסדר ויש לו יסורין חס  
ושלום גם כן טוב", און אפילו ווען עס גייט אים נישט גוט, ער ליידט  
יסורים חס ושלום - איז אים ווייטער גוט, "פי הוא בטוח שאף על פי  
כן השם יתברך ירחם עליו להבא ויטיב אחריתו, פי מאחר שהפל מאתו  
יתברך בודאי הכל לטובה", ווייל ער פארלאזט זיך אויפן אייבערשטן  
אז דער אייבערשטער וועט רחמנות האבן און אים העלפן, ווייל אז דער  
אייבערשטער ברענגט מיר די שלעכטס איז דאך זיכער אז דאס איז גוט  
פאר מיר, "אבל מי שאין לו אמונה חס ושלום, חזיו אינם חיים כלל,  
פי תקף כשעובר עליו איזה רעה שוב אין לו שום חיות, פי אין לו במה  
לנחם עצמו כלל, מאחר שאין לו אמונה כלל, ואין לו שום חיות ושום  
טוב, מאחר שהולך בלי השם יתברך ובלי השגחה רחמנא לצלן", אבער  
דער וואס האט נישט קיין אמונה - דער האט נישט קיין לעבן, זיין לעבן  
איז נישט קיין לעבן, ווייל ווי נאר עס גייט אים עפעס שלעכט האט ער  
נישט קיין שום חיות, ווייל ער האט זיך נישט מיט וואס צו טרייסטן,  
ווייל ער גלייבט דאך נישט אינעם אייבערשטן רחמנא לצלן, "אבל על  
ידי אמונה מה טוב ויפה החיות שלו כנ"ל", אבער דער וואס לעבט מיט

אמונה, ער ווייסט 'מיין גאנצע לעבן; מיין פרנסה, מיינע קינדער, מיינע בלבלים, מיינע פראבלעמען, אלעס וואס איך גיי אריבער קומט פונעם אייבערשטן, גארנישט איז פערצופאל געשען, האט א שיינע זיסע לעבן.

### דער דאקטער שטעכט אים

דער ראש ישיבה שליט"א האט דאס שיינ מסביר געווען: מען זעט ווען א מענטש גייט צום דאקטער, אפילו דער דאקטער שטעכט אים אדער שניידט אים, דאנקט ער דעם דאקטער, חנוכה און פורים שיקט ער אים אפילו א שיינע זאך אלס הפרת הטוב, איי ער האט דיך געשטאכן, ווייס איך אז דאס איז געווען פאר מיין גוטס, דער דאקטער היילט מיר, און קליינע קינדער וואס פארשטייען דאס נאכנישט, ווערן זיי ברוגז אויפן דאקטער און זיי שרייען: "שלעכטע דאקטער, שלעכטע טאטע, מאמע, מען שטעכט מיר..." דאס איז א שטיקל משל צו פארשטיין; א מענטש וואס לעבט מיט אמונה, אפילו ער האט יסורים קען ער עס גרינג דורכטראגן, ווייל ער ווייסט ווער ברענגט מיר די יסורים? ווער ברענגט מיר די שלעכטס? דער אייבערשטער! קיין שום זאך איז נישט קיין מקרה, עס איז זיכער פאר מיין טובה'.

דאס דארף מען אסאך חזרין ווייל מען פארגעסט דאס זייער שנעל, מענטשן באשולדיגט זיך: 'וועגן מיר', 'וועגן איך האב נישט געהאט קיין שכל', 'ווייל איך טויג נישט', 'ווייל איך בין נישט', 'וועגן מיין טאטע, מאמע, ווייב, משפחה, שכנים', מען באשולדיגט יעדן איינעם, אלעס נאר ווייל מען פארגעסט אז עס איז דא א באשעפער וואס פירט אלעס און מאכט אלעס.

### דער אייבערשטער איז מיט מיר

דער מדרש זאגט די וואך (בראשית רבה עז, א): "מה הקדוש ברוך הוא פתוב בו (ישעיה ב, יז): ונשגב ה' לבדו, אף יעקב ויותר יעקב לבדו", זאגט

מוֹהְרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ (סֵפֶר זֹאת הַתּוֹרָה, וַיִּשְׁלַח, סִמְּן ד) אַ מוֹרָא' דִּיגַע פֶּשֶׁט, 'וַיּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבָדוּ', יַעֲקֹב אָבִינוּ אִיז גַּעבְלִיבֵן אַלְיִינְס דַּעַם אַנְדְּעֵרן זַיִט יִרְדֵּן זִיךְ שְׁלָאגֵן מִיט'ן שֶׁר פּוֹן עֲשִׂיו, וְוִי אַזוֹי הָאֵט יַעֲקֹב אָבִינוּ זִיךְ גַּעקֶענֶט אַלְיִינְס שְׁלָאגֵן מִיט אַזאַ שְׁטאַרְקֶער מַלְאָךְ? פֶּאַרְענְטֶפֶערֶט אַוּנְז דַּער מְדַרְשׁ: 'וּנְשַׁגֵּב ה' לְבָדוּ', יַעֲקֹב אָבִינוּ הָאֵט גַּעהָאֵט דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן; אַז אַ מַענְטֶשׁ וּוִיִּסֵט 'אַיִךְ הָאֵב נִישְׁט קִיִּינְעַם נָאַר דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן, דַּער אַיִבְעֶרֶשְׁטֶער אִיז מִיט מִיר', קַען קִיִּינְעֶר אִים נִישְׁט שְׁלַעכְטֶס טוֹן, קִיִּינְעֶר קַען אִים נִישְׁט בֵּיִקוּמְעֵן.

דַּאס הָאָבֵן מִיר אַלַע יֶאַרן גַּעהֶעֶרֶט פּוֹן מוֹהְרָא"ש, מוֹהְרָא"ש הָאֵט אִין אַוּנְז אַרִיִינְגַּעבֶּרַענְגֵט אַ שְׁטאַרְקֶע אַמוֹנָה, אַ מַענְטֶשׁ זַאל וּוִיסֵן 'אַלַעס וְוַאס גִיִיט אַוּיף מִיר דוֹרף אִיז פּוֹנְעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן', מַעַן הָאֵט נִישְׁט קִיִּין שׁוּם קִשְׁיוֹת אַוּיפֵן אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן, אַוּן מַעַן הָאֵט נִישְׁט קִיִּין שׁוּם פֶּרַעוּמוֹת אַוּיפֵן אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן.

### ווי אזוי באקומט מען א שטארקע אמונה?

דִי פֶּרַאגֶע אִיז נָאַר, וְוִי אַזוֹי בַּאַקוּמֵט מַעַן אַ שְׁטאַרְקֶע אַמוֹנָה? זַאַגֵט אַוּנְז דַּער הַיִילִיגֶער רַבִּי (לְקוּיטִי מוֹהֲרֵן חֶלֶק ב', סִמְּן מֵד): וְוִי מַעַר מַעַן רַעֲדֵט פּוֹן אַמוֹנָה, אַלְץ מַעַר אַמוֹנָה בַּאַקוּמֵט מַעַן. דִי גַאַנְצֶע לַעבֵן זַאל זִיךְ דַּרִיִיעֵן אַרוּם דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן; שְׁטַענְדִיג מַזְכִּיר זַיִין דַּעַם שֵׁם ה', "בְּרוּךְ ה'", "גַּעלֹויבֵט דַּער אַיִבְעֶרֶשְׁטֶער", אַז מַעַן פֶּרַעגֵט דִיר "וְוַאס טוּט זִיךְ?" דַּעַרמאַן דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵנ'ס נַאַמְעֵן: "בְּרוּךְ ה'"; "וְוַאס אִיז דַיִין פֶּלַאן, דוּ קוּמֵסט צוּ דִי שְׁמַחָה?" עֶנְטֶפֶער: "מִיט'ן אַיִבְעֶרֶשְׁטֵנ'ס הִילף", אַוּן דַּעַרצַיִל פֶּאַר אַנְדְּעֶרַע מַענְטֶשֶׁן וְוִי אַזוֹי דַּער אַיִבְעֶרֶשְׁטֶער הָאֵט דִיר גַּעהָאַלְפֵן.

פֶּאַרשְׁטִיִיט זִיךְ אַז מַעַן דַּאַרף אַוּיף רַעֲדֵן צוּם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן, בַּעֲטֵן דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן יַעֲדַע קִלִּינְע פֶּרַט: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִיךְ בַּעֲט דִיר הַעֲלֵף

מיר, איך האב יסורים, איך ווייס טאקע אז אלעס איז פאר מיין טובה, אָפּער איך האב נישט קיין פח, העלף מיר", א בַּחור וואס דאַרף אַ שידוך פֿעט דעם אַייבערשטן: "רבּונוּ שֶׁל עוֹלָם איך ווייס אז אלעס איז פֿאר מיין טובה, אָפּער רבּונוּ שֶׁל עוֹלָם איך קען שוין נישט, העלף מיר געב מיר אַ שידוך", און אזוי ווייטער מיט יעדע זאך, אויף פֿרנסה, שְׁלוֹם בֵּית, מָעַן דאַרף געהאלפֿן ווערן מיט קינדער, און מיט שידוכים פֿאר די קינדער.

### דער אייבערשטער איז מיט דיר

דאס איז אַ מתנה וואס מיר האבן פֿאַקומען פונעם רבי'ן, אז מיר קענען רעדן צום אַייבערשטן, אפילו איך בין אליינס, איך זיין ביי מיר אין שטוב, איך זיין אין מיין קאר, איך בין אין בית המדרש, אָדער איך גיי אין גאס, איבעראל האב איך דעם אַייבערשטן, איך רעד צום אַייבערשטן.

אַ מענטש טראַכט: 'איך בין אליינס, קיינער פֿאַרשטייט מיר נישט, קיינער ווייסט נישט וואס איך גיי אריבער', עס איז טאקע אַמת קיינער קען דיר נישט פֿאַרשטיין, קענסט אָבער זוכה זיין צו 'ונשגב ה' לְבָדוֹ', אז דו וועסט אריין נעמען אין זיך אז דער אַייבערשטער איז מיט דיר, דו וועסט אנהייבן שמועס מיט'ן אַייבערשטן, וועט דיר זיין גוט.

### שיעורים אין רבינ'ס ספרים

מָעַן קומט זיך צאם איין מָאל אַ וואך, שבת קודש, צו הערן אַביסל חיזוק פון רבי'ן, דאס איז זייער אַ גוטע זאך, מָעַן דאַרף אָבער האבן דעם רבינ'ס חיזוק אַ גאַנצע וואך. ווי אזוי קען מָעַן זיך דערמאנען פון רבי'ן בְּמִשְׁךָ די וואך? אז מָעַן מאַכט זיך שיעורים אין רבינ'ס ספרים, לקוטי מוהר"ן, שיחות הר"ן, חיי מוהר"ן, סיפורי מעשיות, און ספר המדות, און אויך אין די בריוו פון אָשר בנחל, - דאס וועט זיך גלייך דערמאנען אז 'ונשגב ה' לְבָדוֹ', דער אַייבערשטער איז דא.

אפילו דו שפירסט זיך אליין, דו טראכסט: 'קיינער ווייסט אפילו נישט אז איך עקזיסטיר', 'קיינער ווייסט נישט אז איך לייד', 'קיינער ווייסט נישט אז איך מוטשע זיך', 'קיינער ווייסט נישט אז איך גיי אריבער זאכן', נעם די ספרים פון רבי'ן, דאס וועט דיר מחזק זיין, דער רבי געבט אריין א שטארקע אמונה, דורך די ספרים פון רבי'ן באקומט מען א גייעם מת.

### אמונה האט נישט קיין גרעניץ

אינדרויסן האט יעדער איינער אמונה, אפילו - להבדיל אלהי אפלי הבדלות - דער גוי וועט אויך זאגן אז ער גלייבט אינעם באשעפער, ער זאגט "טענק יו גאד"... צי וועט איינער קלערן אז אונזער אמונה און זייער אמונה זענען אייניג?! אמונה איז א זאך וואס האט נישט קיין גרעניץ, מען קען האבן איין ברעקל אמונה, מען קען האבן צוויי ברעקלעך אמונה, און מען קען האבן דריי ברעקלעך אמונה, דער גוי ווייסט אז עס איז דא א גאט וואס האט באשאפן די וועלט, נאכדעם איז דא 'שפירן דעם אייבערשטן', 'לעבן מיט'ן אייבערשטן', זיין ארומגענומען מיט'ן אייבערשטן, און איך אפילו איך שפיר שוין דעם אייבערשטן, איז דא נאכמער שפירן און נאכמער שפירן וכו', עס גייט עד אין שיעור וערך.

אז מען לערנט דעם רבינ'ס ספרים און מען פאלגט דעם רבי'ן, מען רעדט צום אייבערשטן, און מען רעדט צו אנדערע פונעם אייבערשטן, מען איז זיך מחזק איינער מיט'ן צווייטן, קען מען זוכה זיין עס זאל ווערן 'חיו חיים', די לעבן וועט זיין א לעבן. עס קענען זיין צוויי מענטשן וואס גייען אריבער דעם זעלבן שוועריקייט, איינער נעמט אריין אז עס איז דא א באשעפער אין די וועלט, דער אייבערשטער האט עס געמאכט און עס איז פאר מיין טובה, איז אים גוט, ווידער דער צווייטער האט ממש יסורים, עס פייניגט אים, ווייל ביי אים איז נישט אזוי שטארק זיין אמונה.

דָּעַר אֵיבְעֶרְשֵׁטֶר זָאל הֶעֱלָפֶן מִיר זָאלֶן פֿאַלְגֶן דָּעם רֶבִי'ן, וועלן מִיר  
זֹכֶה זַיִן עֵס זָאל זַיִן חֲזִירו חַיִּים, אָמֵן.

אַיִדער דָּער ראש ישיבה שליט"א האט אָנגעהויבן דָּעם שיעור, האט  
מָען גֶעזינגען דָּעם ניגון:

רבונו של עולם, האב אויף מיר רחמנות,  
העלה מיר העלה מיר, האב אויף מיר רחמנות.  
רבונו של עולם, האב אויף מיר רחמנות,  
איך וויל זיין אן ערליכער איד.

